

[Undervisningsministeren]

den, at de synes, at der gøres for meget på det punkt, så den tidligere minister kan altså ikke komme og sige, at vi ikke gør noget her. Vi skal nok dele sol og vind lige, men den tidligere minister har selv startet den proces, der førte til, at jeg måtte træffe en beslutning vedrørende RUC den 15. februar, for det har hele tiden været meningen, at den tidligere minister, hvis hun var blevet siddende, skulle have truffet en beslutning den 15. februar i år.

Jeg kan godt huske, at der var stor ballade, kronikker i aviserne, for et år siden, da grovskitsen blev lagt frem. Det mindede lidt om det, der er foregået her i foråret. Handelshøjskolen holdt møder, Handelshøjskolens rektor skrev kronikker mod ministeren, og ministeren svarede. I ministerens udmærkede indlæg var der en række gode argumenter, som jeg nu gør til mine. Derfor synes jeg egentlig, der var meget rigtigt i det, som jeg tror hr. Ole Vig Jensen sagde, nemlig at de to regeringer, altså den tidligere og den nuværende, her har meget fælles gods og mange fælles argumenter, som vi på hver vores tid har ført frem over for RUC og over for dem, som altid helst vil have, at tingene skal blive, som de er. Når man laver om på noget, er der altid nogle, der får det bedre, dem hører man ikke fra, og så er der nogle, der får det dårligere, og dem hører man en hel masse fra. Sådan er det jo, når man laver om på ting. Det ved ministeren, og det ved tidligere ministre.

Lad mig så til sidst sige lidt om det, fru Dorte Bennedsen var inde på med hensyn til min påståede tvetungethed: at jeg på den ene side siger varme ord om humaniora og på den anden side kan finde på at nedlægge humbas. Jeg vil for det første gerne gøre opmærksom på, at det, der foregår på humbas, ikke har særlig meget med humaniora at gøre. Det fremgik af den liste, som jeg læste op af, som jeg står med her, og som jeg kan sende til udvalget. Det er jo sambas, dette her, altså den samfundsvidenskabelige basisuddannelse, mere end det er humbas.

Mit svar er altså, at man kunne foretage mange af disse ting under den samfundsvidenskabelige basisuddannelse, og derfor tror jeg ikke, der nødvendigvis går så mange filosofiske og åndelige og historiske dimensioner tabt, fordi man ikke har humbas. Det er mit første argument.

Mit andet argument er, at der jo bevares humaniora, i hvert fald betydelige dele af den del af humaniora på RUC, som har forskningsmæssig betydning, for valget var jo: skal vi nedlægge overbygningerne, så ryger al den værdifulde forskning, eller skal vi nedlægge humbas, hvortil der ikke er så megen forskning knyttet?

Der bevares efter oplægget i hvert fald 20 videnskabelige stillinger på humaniora, og det er jo ikke helt lidt, i betragtning af at et meget velkendt, næsten berømt teologisk fakultet ved Århus universitet i sine velmagtsdage havde 5 videnskabelige stillinger. Her drejer det sig altså om 20 videnskabelige stillinger og måske endda flere. Der var jo straks fra starten en åbning på det punkt; det var der under det første møde, jeg havde med rektor og de forskellige fra konsistorium. Mit andet argument var altså, at der efter mit oplæg faktisk bevares humaniora på RUC i ganske betydeligt omfang. Da professor Mogens Brøndsted hørte det, sagde han: ja men det var da kedeligt, at vi ikke vidste det. Jeg synes også, det var kedeligt, at planlægningsrådet for forskning indkaldte til pressekonference, hvori rektor for Roskilde universitetscenter sad, uden at man vidste, hvad forslaget egentlig gik ud på; det er en af de ejendommelige ting, som er foregået under dette forløb.

For det tredje vil jeg hævde det synspunkt, at man godt kan være humanist og have sans for den filosofiske dimension i tilværelsen uden derfor at insistere på, at der skal uddannes 10.000 arbejdsløse gymnasielærere inden for disse discipliner. Det synes jeg er meget vigtigt at slå fast.

Endelig for det fjerde vil jeg sige, at kommer der forslag til, hvad man kan nedlægge i stedet for den humanistiske basisuddannelse, altså om der er et eller andet inden for naturfag, vi i stedet kan nedlægge, kan vi dér finde ressourcer til de nye studier, for som man ved, er naturfag relativt dyrere end humaniora. Jeg kan nemlig fortælle, at det ikke er alle fag inden for det naturfaglige fakultet, som har gode beskæftigelsesmuligheder. Så det kan vi godt tale om. Det spørgsmål, jeg hele tiden har stillet, er: hvis man ikke vil nedlægge humbas, hvad skal vi så nedlægge? Det, det drejer sig om for mig, er at få disse nye elementer lagt derned i så stort et omfang, at man reelt kan tilbyde de studerende